

MODE BLOMSTRANDE
FESTPLAGG

TRÄDGÅRD GRÖNSKA
PÅ LITEN YTA

MAT DESSERTER
MED EN TWIST

LILJEHOLMSTORGET GALLERIA

Citylife – inspiration från
din galleria | #2 sommar 2017

BAHAR PARS

Stjärnan med känsla för livsöden och smak för Oscarsgala

INTERVJU BAHAR PARS

Scenens drottning i förort och finrum

Stjärnskådespelerskan Bahar Pars har gestaltat en rad livsöden på scenen. Men det stora filmgenombrottet, då hon blev Parvaneh med hela svenska folket, touchade hennes eget. Vi träffar Bahar Pars för att prata om allt från utanförskap till Oscarsgalan.

TEXT & STYLING Helena Ekström FOTO Klara G

BAHARS KLÄDER ÄR FRÅN:
Evelin Kago (länning)

” Jag är den nya kvinnan som kan vara lika mycket förort som elit.

NAMN:
Bahar Pars

FAMILJ:
Stor familj inklusive man och dotter

BOR:
Södermalm, Stockholm

BÄSTA SCENMINNE:
När jag tappade repliker och inte satte dem trots sufflösens hjälp. Både jag och publiken skrattade!

LIVSFILOSOFI:
Vem bryr sig, gör exakt vad du vill!

R esan som Bahar Pars gjorde som 10-åring tog henne från Iran till Sverige. I den prisade filmen "En man som heter Ove" gjorde hon precis samma resa. Den här gången landade hon i folkets hjärtan – och på röda mattan på den stora Oscarsgalan.

Trots att Bahar Pars står på de stora scenerna sedan länge, kom "En man som heter Ove" att få en speciell betydelse för henne. Filmen blev inte bara hennes mest folkliga genombrott, utan på ett sätt också en symbol för hennes egen livsresa där hennes identitet tidigt fick sig en törn.

Oscarsnomineringen i kategorin "Bästa utländska film" för filmen blev ett faktum. Men glamour förbyttes snabbt mot politisk galenskap. Trumps omtalade inreseförbud för medborgare i länder med övervägande muslimsk befolkning var nära att sätta stopp för Bahars resa till USA och galan. Orsaken var hennes iranska pass.

- Det var en stor käftsmäll för mig. Jag både är och känner mig svensk, mitt barn pratar svenska och jag är uppväxt här.

Jag har gjort allt för att bli accepterad som svensk. Och på en minut togs min identitet ifrån mig. Det blev vi och dem. Min första tanke var att bojkotta galan men det vändes till styrkan i att "nothing can stop me!".

Och precis så blev det. Den 26 februari i år skred hon fram på en av världens mest prestigefyllda röda matta – arm i arm med Rolf Lassgård. Iklädd svensk design signerad Naim Josefi, en klänning prydd med detaljer gjorda av svenskt stål. Och med sina röda läppar.

Återblickar till Iran

Bahar Pars har haft en stark längtan tillbaka till Iran ett par gånger i livet. Dels under sitt första år i Sverige som 10-åring, men sedan först ett par år senare som dramastudent på Stockholms Dramatiska Högskola.

- När du börjar på en riktigt tjusig skola så gör du en klassresa in i kultureliten, egentligen oavsett vem du är. Men om du inte tidigare har det kulturella kapitalet swishas du rätt in i identitetskrisen. Jag skulle tyglas och formas, men jag hade inte verktygen

att förstå, göra eller låta som de ville. Som första generationens utlänning på skolan hade jag ett eget bagage som inte riktigt passade in.

Krisen, eller brottningsmatchen med att försöka stå för vem hon var, skapade en tanke om att söka sig till en plats där hon var helt accepterad: Iran.

- Jag ville spela på mitt eget språk.

Och längtan efter att hitta hem tog henne just dit och till en praktikplats på Stadsteatern i Therman.

- Det började med att jag inte fick ett hotellrum eftersom jag var ensamresande tjej. Helt plötsligt blev det ännu flera nya koder. En ny käftsmäll. Jag passade inte in i mallen där heller, och jag hamnade i ett mellanförskap där många av oss befinner oss idag. Vi är en ny generation.

Teatern som räddning

Trots allt kom Bahar in på scenskolan när hon behövde teatern som uttryck som mest.

- Det gick inte att kontrollera mig. Mina föräldrar separerade, min mamma var

Randolph (byxor), Amanda Garai (öxor),
Josephine Bergqvist (läppar), Johanna Walander (färg)

Johanna Walander (färgning)

ensamstående med mig och mina tvilling-syskon. Och jag hamnade på en bänk i Farsta strand med ett paket cigaretter. När jag hittade till teatern kom min energi till sin rätt och min kreativitet fick en form.

Sedan dess har Bahar Pars gestaltat en rad andra kvinnors livsöden. Bland annat Anna Karenina och Hedda Gabler, två kvinnor som var dömda till ett liv som dikterats av sin tids sociala strukturer.

- Jag har spelat kvinnor som vill slå sig fria, gå sin egen väg. Och jag kan relatera till deras öden. "Jag fattar, I get you sister". Jag är den nya kvinnan som inte är normativ utan som kan vara lika mycket förort som elit.

Står upp för rasism

Trots Bahars framgångar på scenen och filmduken, så har utanförskapet löpt som en röd tråd genom hennes karriär och liv. Och det är också temat på hennes uppmärksammade hjärteprojekt: en trilogi kortfilmer om strukturerad rasism, vilka hon regisserar.

- Rinkebysvenska, första delen i trilogin, ligger nu med som utbildningsmaterial i alla svenska skolor. Det är jag stolt över.

Den rasism hon kände vid resan till Oscarsgalan, när hon först nekades inträde till USA på grund av sitt ursprung, kunde egentligen inte besvaras bättre än så här. Och för att inte påverkas av vad folk tycker och tänker om henne, fortsätter hon att leva efter mottot: "Vem bryr sig?".

BAHAR PARS OM FEST – OCH OSCARSGALAN:

Hur skapades din Oscarsklänning?

Den syddes på tre dagar av designern Naim Josefi. Min vision var att den skulle sticka ut. Klänningen fick detaljer med paljetter av svenskt stål, eftersom jag ville att den skulle ha en svensk stämpel.

Vad bar du för detaljer?

Ett smycke av Naim Josefi, formad som två händer i stål. Som en symbol för gemenskap.

Vad tänkte du på när du gick på röda mattan?

Mest att jag inte skulle trampa på släpet som var 1,5 meter långt, ha ha!

Hur förbereder man sig bäst för fest?

Börja i tid, sätt på skön musik och låt din foundation smälta in i huden!

En favorit bland festplaggen?

Tighta byxor med uppknäppt skjorta – då känner jag mig både sexig och powerful!

Ditt måste för festmakeupen?

Alltid röda läppar.

Evelin Kago (färgning)

”Jag vände det till styrkan i att ”nothing can stop me!”.